

La condemna dels "llestos"

Un relat de: [Mar](#)

Jo sempre havia cregut que als "llestos" (tal com els qualifiquen a les escoles) la vida els (ens) aniria millor. Perquè a l'escola tot els anava millor. A casa tot els anava, suposadament, millor.

Si els mestres estan satisfets amb la seva pròpia feina (que no la de l'infant) i els pares estan contents amb les notes que ha de treure el nen, les coses, suposadament, van bé.

Ara m'agradaria refer la frase:

"Si el nen compleix les expectatives que tenen el mestre i els pares, sembla que tot va ben encaminat."

Tot va ben encaminat cap a un infant adicte al reconeixement extern i als elogis.

Que es prepari per a quan comenci a adonar-se que el món no és com li han fet creure: els adults no són segurs, ni tenen tota la veritat, ni són perfectes (quina sorpresa vaig endur-me, jo!). Per tant, els nens no tenen per què sentir-se inferiors. Ni els adults tenen per què tractar-los així.

I quina feinada ara desfer el camí!

Desfer-te de la imatge que t'has fet a partir de valoracions externes, que t'han acostumat a ser bo en tot (el que et marcaven).

Desfer-te de la "elogi dependència", per a què no et destrossin cada dos per tres els altres.

Desfer-te de la por a espifiar-la, perquè tu, des de sempre, "ho fas tot molt bé". I és clar, no pots decebre els altres...

(En aquests moments envejo els "espavilats", més que els "llestos". Els que han hagut de buscar-se els seus propis recursos -no valorats- per a en sortir-se'n. Els que no tenen "tant" a perdre alhora d'arriscar-se a trobar nous camins...).

Però és que en realitat no tens res a perdre. Perquè encara no has descobert tot el que tens (ets).

Si no traspasses els límits que t'has cregut durant tant de temps, sí que perdràs oportunitats de...

Veure que no ets perfecte, i acceptar-ho(te).

Començar a valorar-te i a creure en tu mateix.

Arriscar-te a perdre't. O a perdre la imatge que tenies de tu mateix.

Per a trobar-te. I el que realment t'agrada.

I descobrir-te. Del que ets capaç.

I de gaudir. Sense preocupar-te.